

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3258/2022
15.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Стана Ђекић, адвокат из ..., против туженог ХК „Крушик“ АД Ваљево, чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 524/22 од 18.03.2022. године, у седници већа од 15.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 524/22 од 18.03.2022. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Ваљеву П1 510/21 од 13.12.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиље па је утврђено да је тужилца по уговору о раду број .. од 31.03.2017. године засновала радни однос на неодређено време код туженог ХК „Крушик“ АД Ваљево и то почев од 01.06.2019. године и да се поништи незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 28.05.2021. године, као и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад на радно место које одговара њеној стручној спреми, обучености и здравственом стању, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, што је тужени дужан признати и трпети, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 524/22 од 18.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена делимична пресуда Основног суда у Ваљеву П1 510/21 од 13.12.2021. године, у делу којим је утврђено да је тужилца по уговору о раду број .. од 31.03.2017. године засновала радни однос на неодређено време код туженог почев од 01.06.2019. године и поништено, као незаконито, решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 28.05.2021. године, као и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, укинута је делимична пресуда Основног суда у Ваљеву П1 510/21 од 13.12.2021. године, у делу у коме је обавезан тужени да тужиљу распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, обучености, здравственом стању и у том делу тужба је одбачена као недозвољена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио благовремену ревизију побијајући став први изреке, због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских навода у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Другостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се паушално указује ревизијом туженог. Ревизијом се указује на битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, која у смислу члана 407. став 1. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос код туженог на основу уговора о раду бр. .. од 31.03.2017. године, за обављање послова – „...“, на одређено време. Након тога, тужени је са тужиљом је закључивао више уговора о раду на одређено време, за обављање истих послова, и то због потребе реализације пројекта. Решењем туженог бр. .. од 28.05.2021. године утврђено је да тужиљи престаје радни однос 28.05.2021. године, као даном истека времена на које је уговор закључен. У анексима уговора о раду у којима се помињу пројекти, није наведено време трајања пројекта, нити да радни однос може трајати најдуже до завршетка пројекта, већ је радни однос само продужаван на одређене периоде.

Нижестепени судови су становишта да су у конкретном случају испуњени услови за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време. Налазе да није постојао основ заснивања радног односа на одређено време, у складу са одредбом члана 33. став 1. тачка 7. Закона о раду, па су у смислу одредбе члана 37. став 6. Закона о раду испуњени услови да је радни однос заснован на неодређено време. На темељу тако изнетих разлога, нижестепени судови поништавају као незаконито решење туженог којим је тужиљи утврђен престанак радног односа и утврђују да је тужила са даном 01.06.2019. године (како је тражила у тужби) засновала радни однос код туженог на неодређено време.

Врховни касациони суд је становишта да је другостепена пресуда донета правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Уговор о раду може да се закључи на одређено време, у складу са одредбом члана 37. Закона о раду, када за то постоје објективни разлози који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Радни однос заснован на одређено време, у складу са ставом 2. исте одредбе, не може трајати дуже од 24 месеца. Изузеци од временског ограничења трајања радног односа на одређено време прописани су одредбом истог члана у ставу 4. Један од изузетака, прописан у тачки 2, јесте рад на пројекту чије је време унапред одређено, а најдуже до завршетка пројекта. Према утврђеном чињеничном стању,

тужиља је код туженог све време обављала исте послове и то послове ... . Имајући у виду да је тужиља те послове обављала код туженог сво време од ступања на рад 03.04.2017. године до дана престанка радног односа 31.05.2021. године, у том случају није постојао основ за заснивање радног односа на одређено време. Стога је правилан закључак нижестепених судова да је реч о закључењу радног односа супротно одредбама Закона о раду.

Даље, није правно релевантан ревизијски навод туженог да је тужиљи продужаван радни однос ради реализације одговарајућих пројеката. Сходно одредби чл. 37 ст. 6. Закона о раду, ако је уговор о раду на одређено закључен супротно одредбама овог закона, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време. Следи да је тужиља засновала радни однос на неодређено време самим закључењем уговора о раду на одређено време противно одредбама Закона о раду, дакле и пре него што јој је анексима уговора продужаван радни однос ради реализације одговарајућих пројеката. Стога нема места ни примени изузетка прописаног одредбом чл. 37 ст. 4 тач. 2. Закона о раду, сходно ком уговор о раду на одређено време може да се закључи и за период дужи од 24 месеца за рад на пројекту чије је време унапред одређено, а најдуже до завршетка пројекта.

Врховни касациони суд је ценио и остале ревизијске наводе туженог и нашао да су неосновани и без утицаја на правилност другостепене пресуде.

У складу са изнетим разлозима одлучено је као изреци применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**